

NIGROMANTYK (5) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó; a jasne.

sg N nigromantyk (3). ◇ A nigromantyka (2). ◇ [pl N nigromantycy.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek zajmujący się nekromancją, czarnoksięstwem, uprawiający czary (5) : KrowObr 38v marg; Ianá Kániná Doktorá lekárského/ Nigromántyká/ Heretyká/ Bogarodzicę bluzniącego/ Ípalić dał. SkarŻyw 414, 414 marg.

[W porównaniu: W przymierzu pożytkow łwych/ nie nálznych łzukáią/ A iák Nigrománticy/ prawie nas zmamiáią. StryjWoln 37v.

Szereg: »nigromantyk albo czarnoksiężnik« (2): którą [regulę] łiodmy Grzegorz Papiełz nigromántyk álbo tzárnokxiężnik potwierdził. KrowObr 134, Ttv.

Synonimy: czarodziejca, czarodziejnik, czarnoksiężnik, czarownik.

Cf NEKROMANTYK, [NIGROMANCZYK], [NIGROMANTA]

AKtt